

[Ib Christensen.]

lingsformål og til byggegrunde. Det forekommer ganske og aldeles urimeligt. Vi kan altså tilsige vores meget positive medvirken til dette forslags gennemførelse.

Jeg kunne godt tænke mig at stille et par spørgsmål til ministeren. For det første om man vil overveje, at erstatningen ydes i forhold til jordens hidtidige anvendelse i stedet for den tabte spekulationsværdi. Vi ser meget hellere, at man anvender dette erstatningsprincip.

Jeg kunne videre tænke mig at spørge ministeren, om han vil medvirke til, at afhændelsen, i det omfang således eksproprieret jord ikke skal forblive i offentligt eje, men skal afhændes igen, sker på jordrentevilkår.

I den forbindelse vil jeg gerne spørge ministeren, om han vil være villig til, som også en tidligere ordfører har været inde på det, at støtte kommunernes erhvervelse af jord. Det er jo sådan, at mange kommuner klager over, at de af likviditetsmæssige grunde ikke har råd til at erhverve jord tidligt nok, og slet ikke hvis de skal afhænde jorden igen på jordrentevilkår. Det kunne da være værdifuldt, at man ved statslige tilskud eller statslige fonds kunne hjælpe kommunerne til på et tidligt tidspunkt at erhverve jord og afhænde den på jordrentevilkår.

Vi kan altså tilsige vor positive medvirken. Hermed er det jo så konstateret, at der i tinget er et absolut flertal for dette lovforslag, og vi vil også gerne medvirke til dets hurtige fremme.

Thorndahl (FP):

Vi har til behandling her et helt igennem overflødigt lovforslag, som synes domineret af de alt for mange skrivebordsteoretikere, som dette land desværre er blevet udstyret med. I de ca. 10 år, jeg har været beskæftiget med planlægningsproblemer i en lang række kommuner landet over, har jeg ikke i ét eneste tilfælde kunnet konstatere et virkeligt behov for den ekspropriationshjælp, som dette lovforslag lægger op til.

Vi har i Danmark en meget detaljeret og meget magtfuldkommen planlægningslovgivning, som med hensyn til ekspropriationsadgang er blevet yderligere styrket gennem vedtagelsen af lov om kommuneplanlægning, ligesom kommunernes muligheder for at erhverve jord er sikret gennem loven om tilbudspligt.

Der er således allerede et overvældende udbud af direkte styringsmidler, men også de indirekte styringsmidler spiller i denne sammenhæng en væsentlig betydning, f. eks. de skattemæssige. Når ejendomme er blevet inddraget under byzone, udløser dette i sig selv en voldsom stigning i ejendomsvurderingen, der bl. a. over ejendomsbeskatningen, som vi har set det, i mange tilfælde meget hurtigt vil drive landbrugere og andre til at afhænde deres ejendomme til bymæssige formål.

Jeg finder, at lovforslaget er en meget karakteristisk illustration af den dobbeltmoral, der eksisterer inden for disse områder. På den ene side gentager vi gang på gang, at nærdemokratiet skal styrkes, og at borgernes adgang til at gøre deres synspunkter gældende skal udbygges. På den anden side amputerer man med de samme love gang på gang de i forvejen alt for begrænsede muligheder, borgerne har for at gøre deres synspunkter gældende over for den i dag meget magtfulde offentlige administration.

Jeg kan da godt være enig i, at det ud fra en samlet samfundsmæssig ressourcebetragtning er rigtigt, at det er uheldigt, at man investerer i modningsanlæg, offentlige institutioner, som i en årrække kun udnyttes i begrænset omfang, fordi byudviklingen kommer senere end forudsat i planerne.

Byudviklingen vil imidlertid være afhængig af mange faktorer, som i hvert fald ikke kan administreres under planlægningslovene, f. eks. de økonomiske konjunkturer, fødselstal osv. Byudviklingen vil i øvrigt være bestemt af borgernes bosætningsønsker, og det i bemærkningerne til lovforslaget anførte ønske om en hensigtsmæssig ressourceudnyttelse vil kun kunne få virkelig betydning, såfremt man følger lovforslaget op med en lovgivning om tvangsflytninger. Det er jo helt klart, at det vil give den optimale udnyttelse af de offentlige investeringer i byudvikling, men det vil man vel nok trods alt ikke ind på.

Vi finder altså, at lovforslaget er overflødigt og i en række henseender meget uheldigt, og må derfor stemme imod det.

Miljøministeren (Niels Matthiasen):

Det er jo alle gode gange tre, dette forslag bliver behandlet. Jeg synes, at diskussionen i dag som ved de to tidligere lejligheder, hvor forslaget har været behandlet, bliver ført på et